

Forfatter: Martensen, Hans Lassen

Titel: BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Martensen, Hans Lassen (1874-08-26)

Citation: Martensen, Hans Lassen: "BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Martensen, Hans Lassen (1874-08-26)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)*, Karl Schønbergs Forlag, s. 357. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-002-shoot-L0022522300020134.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Martensen til Laub
Kjøbenhavn, 26. August 1874

— — — — —. At Birkedal tilligemed flere assisterende Præster har ordineret Skolelærer Appel, har De naturligviis hørt. Med saadanne Friheder kan man vistnok ikke ønske at beholde Grundtvigianerne i Folkekirken. Man vil nu kunne see, hvad der kommer ud af at have Valgmenigheder og Valgmenighedspræster indenfor Folkekirken. Dette Uvæsen blev indført for Birkedals Skyld, og man meente jo, at Freden og Benheden saaledes bedst vilde kunne bevares. Denne Kirkepolitik synes dog nu at have nogen Anledning til at betvivle, om det var rigtigt at forkaste samtlige Biskoppers fraraadende Vidnesbyrd, med Undtagelse af Biskop Kierkegaards. Dog nok herom.

Det er en colossal Antinomisme, som B. naturligviis vil forsvare med Hensynet til de betrængte Slesvigere, — en grundtvigiansk Frimenighed, for hvilken Appel skal være Præst. Hvorvidt Preusserne saaledes ville lade deres Anordninger eluderes, eller hvorvidt de i denne Anledning ville henvende sig til den danske Regjering og berede denne Vanskeligheder, skal jeg ikke indlade mig paa at sige. I alle Tilfælde ville vi, naar Sagen bliver nærmere bekjendt, i tydske Blade faae at læse om vore anarchiske Kirketilstande. — — — — —.

s. 358Beklageligt er hvad De skriver om Zeuthens Helbredstilstand, der jo synes at være betænkelig. Han er en Mand, paa hvem jeg fra Ungdommens Dage har sat megen Priis, om han end ikke har hørt til min nærmeste Kreds. Men vort Forhold har altid været et venskabeligt, og jeg troer, at vi med Aarene kom hinanden nærmere. Jeg har altid agtet hans hæderlige, rene, ægte christelige Charakteer og hans dybsindige, sandhedskjærlige Granskning. Det vil være et Tab, dersom han kaldes bort eller bliver uskikket til at virke. Man mindes ved saadanne Leiligheder om, at det bør os at arbeide, medens det er Dag. — — — — —

I Rungsted fik jeg ikke Meget gjort, men Noget, selv om det er Lidet, er jo altid Noget. Nu er jeg atter inde i de mange Ting, der just ikke ere fremmende, naar man ønsker at hengive sig til een Ting. Dog, dette hører jo netop med til vor ethiske Opgave.

Gud være med os, og give os at staae faste i hans ubevægelige Rige!

Deres hengivne H. Martensen.